

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe săptămână mai mult.

Pentru România:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garment prima-dat 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se pronunță la poșta și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Doamnei 28, etajul I.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Ti-
pografe”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat „la loterie”.

Latinii din occident
și țeara lui Traian.

Neuitatul V. A. Urechă, motorul principal al curentului cald, ce există între popoarele surori, Italianii și Românii, a deșteptat în o mulțime de tineri literați din Italia — civili și militari — interesul și dragostea pentru sora lor mai mică din Carpați și de pe malurile Dunării.

Un eflux al acestui interes a fost și visita recentă a tinerilor italieni din confederații, „Corda Fratres”, ear' primiresc, călduroasă, ce li s'a făcut în România în țeara lui Traian, n'a rămas fără răsunet în Italia, în țeara lui Dante.

Dușmanii acestei manifestări de simpatii reciproce, cine însă judecă neprecupitat, va trebui să recunoască, că ele au mare însemnătate, cu deosebire pentru noi, pentru Latinii din Orientul-Europoi.

Simpatiile aceste formează baza unei trainice și durabile legături dintre noi și Latinii occidentului, din care noi Românii numai folosim și avantajul putem să avem, cum s'a întâmplat această în câteva cazuri în trecutul mai nou al țărilor române.

În aceasta residă — în afară de multe altele — însemnătatea fraternizării popoarelor latine, și durabilitatea legăturilor de iubire dintre ele o garantează bărbai de renume, scriitori recunoscuți, cari cultivă și propagă sentimentele de simpatie.

Din cauza aceasta sîntem cuprinsi de o vie bucurie de câte-ori aflăm, că se ridică voci pentru cimentarea legăturilor dintre noi și Latinii din Occident. Acum eară dat ne este să înregistrăm un asemenea caz. Ca ecou la visita studenților italieni în România, doi vrednici fii ai Italiei au publicat în revista „Revue Franco-Italienne et du Monde Latin”, în Nr. 9—10 din Noembrie o, doi articoli la adresa României. Aceștia sînt filoromânii Pier Emilio Bosi, locotent de vânători și poet și Benedetto de Luca, publicist.

Ne facem o deosebită plăcere a publica în traducere articoliile acestia, pe cari ni l-au pus la dispoziție niște mîni dragălașe.

Estă ce scriu acești amici ai poporului român:

Articolul lui P. E. Bosi.

Ceînd în „Universul”, în „Adăverul”, în „România musicală” și în alte ziare și reviste călduroasele demonstrații de iubire aduse de întreaga Românie studenților italieni din „Corda Fratres”, nu putem să nu ne simțim mișcați. Mișcați: este adevăratul cuvânt. Să vie acum cineva să ne spună, că iubirea de rasă este o frasă zadarnică, să ne spună că Latinii se ureau între ei și că, dacă ar fi confederați, s'ar sfîșia... acele sîrbări sînt cea mai mare și vie dovadă de contrariu! „Sîngele nu se face apă” ar zice omul nostru din popor — ear' noi adăgăm — nici idelle, tradițiunile, limba, monumentele, cari povestesc gloria latină prin cuvinte de bronz, nu sînt fantasii, nici alurări de spirite bolnave. A ajuns seara a unui mîncău de tinere studenți de ai noștri ca să recităm un nespuns entuziasm în România. În toate orașele, mai ou seamă în București, s'ar fi zis, că un talaz de înflăcărată tinerețe înălțase în toate casele, umpluse toate nișele și aprinsese toate capetele.

Dar' uităm de a discursuri, ținute în onora Italia și a „mamă” Roma în fața glorioasă tricolor italian și român? Dar' frumoasele cuvinte ale lui Giglio Tos, Remus P. Iliescu, Benedetto de Luca și ale simpatizilor bătînd, încă atât de plină de înflăcărată, d'na Clelia Bruggesi! N'aș mai isprăvi dacă ar trebui să povestesc tot ce s'a făcut

în frumoasa țeară a lui Traian pentru a onora Italia, pentru a onora studentul, care este cea mai înaltă și făgăduitoare expresiune a fiecărei țări, a fiecărui popor.

Vă mulțumim, vă mulțumim vouă buni și nobili Români! Vă cunoaștem mai de mult, dar' această ultimă a voastră dovadă a distrust ori-gi-ce îndoielă, dacă cumva ar mai fi stăruit una în vre o inimă.

Să povestesc acum studenții italieni tot ce s'a făcut pentru ei; să povestesc cu cuvinte pîrînzătoare, cu inimă recunoscătoare, bunătatea și latinitatea României.

Noi vom trece aceste sîrbări în cartea de aur a amintirilor, spunînd, că România n'a dat numai viteji ca Mihai, Ștefan, Mircea și Vlad; n'a luat numai „Feduta Grivița”, n'a dat numai poezi ca Alexandri și Eminescu, însă a știut să fie și entuziastă față de Italia. N'a primit pe studenți, colo sus la Sinaia și Carmen Sylva, nobila printre regine, aceea care pe lângă strălucita coroană a domniei unește și pe aceea, mai glorioasă, a artei, și nutrește și iubirea năpîrtoare pentru țeara noastră? N'a adus Ea urări de fericire pentru viitorul nostru? Tot asemenea urări aducem și noi pentru țina Românie, ca și pentru Italia. Fie ea inimile, care palpită ieri, să palpite pururea în acord. Astfel vom vedea mai des frumoasele colori române împletite cu ale noastre și osîminteale lui Traian, îngropate de atîtea veacuri, vor tresări în flori de bucurie, pe când cîntecul lui Alexandri, fluturînd prin prejuri, va șopti încofetel:

„Latina gîntă e regină
Între-ale lumii gînte mari,
Ea poartă 'n frunte-o stea divină,
Lucind prin timpot seculari.
Menirea ei tot înainte —
Măreș îndreaptă pașii sei.
Ea merge 'n capul altor gînte
Versînd lumină 'n urma ei.”

Articolul lui B. de Luca.

Studenții italieni din „Corda Fratres”, cari avură dela colegii lor din București, pe cum și dela tot poporul român, o așă de sîrbătorită, entuziastă și triumfală primire în recenta lor călătorie în țeara latină de lângă Dunăre, înainte de a părăsi București, ascultînd o delicată impulsie a inimii și îndeplînd o duloasă datorie de recunoștință, au depus pe mormîntul nemuritorului V. A. Urechă, venerabilul decedat al ideii latine, în mijlocul decorațiilor legionarilor lui Traian, o coroană de flori, parfumată cu toată iubirea și cu toată dulcea amintire a studioasei tinereții italiene. Mulți vorbiri la acea intrunire, dînd semnificarea actului și trăgînd din el sigure și bune prevestiri pentru viitor. Printre alții, a cîștit o poezie frumos inspirată, Nicolae Tînc, distinsul literat și versificator, învîpăiat filolitalian, cunosător adînc al literelor noastre, studios neobosit al frumozului, traducător al poeziei Cingos „Maggio” și al multor altor poezii clasice, și care actualmente lucrează la traducerea „Ierusalimul Liberat” de T. Tasso.

Sibiu, 1 Dec. 1902.

La criza ministerială din România. „Monitorul Oficial” apărut săptămîntă publică decretul prin care se primește demisiunea dînei P. S. Aurelian și se înălcărează al Dimitrie Sturza, președintele consiliului și ministrul de agricultură, industriei, comerțului și domeniilor.

Din dietă. Șirul gîdînjelor furtunoase din săptămîntă trecută s'a încheiat Sîmbătă cu una liniștită, dedicată mai ales mîntărilor. În dezbaterile proiectului de indemnitate a luat cuvîntul Molnar, cerînd schimbarea legii de arondare, care amenință pe Săcu cu pe-

rire. Toth polemizează cu Rakovsky, care a imputat kossuthizmul, că la încheierea pactului ar fi uitat să înșale pentru crearea teritoriului vamal independent. Rakovsky interpeleză pe ministrul de finanțe în privința unei ordonanțe, prin care a înfrîna timbrarea neîndreptățită așă numitelor documente de cauțiune. Szederkényi cere, ca dispozițiile articolului de lege XIV es. 1902 despre causa de ajutorare a lucrătorilor de câmp să se setindă și asupra celor aplicați la meserii și comerț.

SCHIMBAREA POLITICII RUSEȘTI. Consulul general rus, Bahmetieff, va fi mutat la Atena. Aceasta se pune în legătură cu schimbarea de front a politicii rusești în Balcani de care-ee Bahmetieff făcea parte din școala diplomaților de agitație în Balcani.

Inveninători pangermani. Cu acest titlu „M.-Szó” scrie, că procuratorul din Brașov a intentat proces în contra fostului redactor al ziarului „Kronstädter Z.” Hermann Schrott pentru reperiții agitațiune în contra națiunii și mai ales pentru un articol, prin care lăuda isprăviile condamnatului Alvin Kramer.

Schrott, Kramer și alții sînt mesteacători de venin, pe când pîrînză și ciracii dela „M. Szó”, cari agită într'una, sînt patrioți neprihăniți.

Proiectul de emigrare. Sîmbătă s'au continuat în secția justiției a diel dezbaterile asupra proiectului pentru emigrări. Proiectul s'a primit cu unele modificări și astfel nu peste mult va veni în dezbaterile dietei.

Situația guvernului.

Mai când ou punerea la cale a înțelegerilor asupra pactului vamal părea că calea ferată dintre Viena și Budapesta și viceversa era făcută numai pentru transportarea ministrilor. Bărbații de stat ai Ungariei acum și-au reluat călătoriile la Viena. Sînt sîrmanii silii să se prezinte înaintea capului statului, oăoi situația guvernului maghiar a devenit critică. Pe când parlamentul țării noastre l'as impunea datorința ou în fața marilor probleme ce avea de rezolvat pentru apărarea și întărirea monarhiei să observe calmitatea și seriozitatea recerută, nefericitele curente de revărtire îndreptate în contra persoanei Maj. Sale au străbătut și arlat. Teren politic în parlamentul țării. Nu proiectele militare, nici budgetul, nici încheierea pactului li preocupă pe deputații maghiari, ci emularea în a lovi în „Gott erhalte”, în dinastie și în armată. Aăoi spirit dușmănos și-a făcut drumul prin toată țeara și ministrul de honvezi baronul Fejervári ca intim sfetnic al Maj. Sale a trebuit, în gîdina parlamentară din săptămîntă trecută, să iee poziție apărînd persoana Maj. Sale și prestigiul armatei. Ținuta lui Fejervári la părirea aprobată de premierul Szell și metamorfozatul președinte al casei, conte Apponyi, a produs un desaccord între ei și aceștia doi din urmă. Svonurile crizei guvernului au început să se răspîndească. Cu toate desmînțirile foilor guvernamentale despre o apropiată criză situația guvernului Szell este foarte incertă.

Ministrul Fejervári în urma scenei parlamentare din săptămîntă trecută a plecat Sîmbătă la Viena ca să refereze Maj. Săle, după cum zie folie guvernamentale, despre sorții ce-i vor ave proiectele militare în parlamentul maghiar.

Tot în acea zi seara a plecat și ministrul-președinte Szell ca să raporteze M. Sale asupra situațiunii și totodată să se înțeleagă cu Kérfi în privința pactului.

Prezența ambilor miniștri la Curtea M. Sale, după folie guvernamentale, nu ar să în legătură cu o apropiată

criză. De fapt lucrurile stau cu totul altfel. Guvernul maghiar se află într'o situație de tot încurcat. Toată toamna și acum o parte din iarnă dieta a petrecut-o în discuțiuni de nici o importanță. Pe birourile referenților diferitelor comisii zac o mulțime de proiecte, a căror rezolvare este iminentă. Ferile parlamentare de Crăciun se apropie.

Parlamentul maghiar până acum n'a făcut aproape nimic și stă în fața rezolvării proiectelor militare, a căror desbateri promis a fi, pe cât de îndelungate, pe atât de furtunoase. Are să rezolve budgetul, care e ceva mai delicat decît indemniti-ul. Guvernul va fi incapabil a duce toate aceste în depănire în sesiunea actuală a dietei. Și pe când pîrînji patriei săptămîni întregi se ocupă cu chestia imunității lui Nesi, guvernul german va rezolva în Reichstagul seu tariful vamal autonom și Austro-Ungaria neavîndu-și tariful vamal trecut prin diete și sancționat nu va pute să încheie ou Germania tractatul comercial și nici cu celelalte state. Încurcătura economică a Ungariei va trebui să urmeze și decodată ou ea și responsabilitatea guvernului. Îndepărtîții continuînd deci a pune bețe în roate vor pute să trîntească guvernul actual.

Deschiderea corpurilor
legiuitoare române.

Vineri, în 28 Nov. n. a fost deschisă sesiunea ordinară a corpurilor legiuitoare române, cu ceremonialul obi-cinuit.

La orele 12 tunurile de pe terasa arsenalului armatei au anunțat capitaliei pornirea cortegiului regal dela palatul din capitală spre dealul Mitropoliei.

La orele 12 M. S. Regele însoțit de A. S. Regală Principele Ferdinand al României și-a făcut intrarea în sala gîdînjelor adunării deputaților.

M. S. Regele, urcînd treptele Tro-nului, a dat citire următorului

Mesagiu.

Domnilor senatori,

Domnilor deputați,

Salut în anul acesta corpurile legiuitoare ou o deosebită și viuă mulțumire.

Am sîrbat astă primăvară cu țeara întreagă aniversarea de un pătrar de secol a războiului victorios și a proclamării independenței, a așelor fapte mărețe, din care s'a înălțat regatul României. În astă toamnă amintirea faptelor ostășești a fost reînălță pe înșuși cămpul de bătălie, unde s'a redeșteptat vitejia strămoșească în lupta crăncenă, în care intraseră armatele aliate ruse-române.

Primirea călduroasă ce am întîmpinat în Bulgaria din partea Principei și a poporului seu a dat acestei amintiri o semnificare deosebită. Am fost mișcat că simțămintele de recunoștință pentru România sînt păstrate cu violență și că numeroasele legături de vecinătate din trecut nu sînt uitate. Astfel, întrevederea dela Rusciuc și Plevna a întărit relațiunile prietenesti dintre amăndou țările.

Sînt fericit a constata, că raporturile noastre cu toate statele sînt din cele mai bune. Am putut dobîndi acest rezultat numai prin politica noastră cumpănită, care, în acord ou interesele noastre proprii ca și cu marile interese europene, ne-a atras încrederea tuturor.

Domnilor senatori,

Domnilor deputați,

Situațiunea noastră financiară s'a întărit în mod atît de satisfăcător, încât două budgete se încheie ou excedente, ear' sumele disponibile ale tesaurului public fiind destul de însemnate, s'a

putut plăti cu anticipație împrumutul provisoriu de 17.092.722 lei din primăvara trecută, al cărui termen expiră la 15 Iunie viitor.

Guvernul Meu va prezenta acum al treilea budget, în care cheltuielile sînt menținute la cifra hotărîită în primăvara anului 1901: de două sute opt-sprezece milioane și jumătate lei.

Pentru-aa excedentele să fie întrebuințate ou prevedere și folos pentru țeară și pentru a menține echilibrul bugetar în viitor, Ministrul Meu de finanțe va propune modificările trebuințoase la legea comptabilității generale a Statului.

Sistemul actual al acioșelor comunale pune piedeci numeroase tranacțiunilor comerciale. Se va supune deliberărilor Domniilor Voastre măsurile menite a înlătura aceste pedeci și a asigura comunelor o situațiune financiară mai bună și mai stabilă.

Pentru a îmbunătăți și a ajuta folositoarea instituțiune a Băncilor populare, Guvernul Meu va prezenta un proiect de lege, care le va da o organizare temeinică.

Așezămîntul sîntos al financelor va avea o înfrîntură prîncioasă și asupra dezvoltării intereselor noastre economice. Constat chiar de pe acum cu plăcere că lucrările portului Constanța, conduse ou energie de serviciul nostru tehnic, ca și acele ale căilor ferate, au dat esportului acestui an un avînt atît de însemnat încît putem privi ou încredere dezvoltarea comerțului nostru maritim.

Pe lângă proiectele de legi rămase din sesiunea trecută, se vor propune diferite măsuri pentru a înlesni aplicarea exactă a legilor existente și buna funcționare a administrațiunii.

Reforma învățămîntului public, votată în anul trecut, a început a fi aplicată, dînd școalelor o direcțiune practică, conform trebuințelor Țării și cerințelor unui Stat modern.

Sîrbările comemorative ale acestui an au produs în armată cea mai mare înflăcărare spre muncă bărbătească. Oț-tirea își urmează progresul firesc; ear' directivele date vor desvolta tot mai mult: în conducători simțămîntul datoriei și al răspunderii — în armată convicțiunea că ea este nu numai apărătoarea ființei statului, ci totodată o puternică instituțiune de cultură a poporului.

Domnilor senatori,

Domnilor deputați,

Pronia Cerească a bine cuvîntat silințele Țării pentru a învinge o situațiune de o greutate excepțională. Sînt convins că, animați de un patriotism luminat, veți urma și de aci înainte ou aceeași rivnă și abnegație munca care a produs roade atît de îmbucurătoare și veți da Guvernului Meu sprijinul necesar pentru a ajunge la țelul ce-l avem ou toții: fericirea scumpiei noastre Patrii.

Dumnezeu să bine cuvînteze lucrările Domniilor-Voastre.

Sesiunea ordinară a Corpurilor legiuitoare este deschisă.

CAROL.

D. A. Stărdas, președintele consiliului de miniștri, ministru al războiului și ad-interim al agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor.

Eug. Stărdas,

ministru justiției.

G. D. Pallade,

ministru de interne.

C. I. Stoilescu,

ministru lucrărilor publice.

Spiru Haret,

ministru cultelor și al instrucțiunii publice.

Ioan I. C. Brătianu,

ministru afacerilor străine.

E. Costinescu,

ministru financelor.

No. 2877.

15 Noembrie 1902.

București.

La procesul „Cărții de Aur”

Oa întregire la raportul nostru despre procesul „Cărții de Aur”, dăm aci frumosul discurs de apărare al dlui adv. C. Brediceanu, care e următorul:

„Trebuie să dl procuror a fost pătuna de lipsa de argumente serioase pentru susținerea acuzei sale, căci s'a văzut nevoit a recurge la suspiciuni grave, de cari nici în cartea învinuită nici în materialul pertractării nici urmă nu se poate afla. O astfel de suspiciune e aserțiunea dlui procuror, că acuzatul prin edarea cărții sale a fost condus de *tendința de a rupe Ardealul dela țara ungurească și al adneza la România*. Nici un fapt istoric, nici o vorbire, nici un manifest din „Cartea de Aur” nu conține aceasta și nici acuzatul în răspunsurile sale, nici cele desvelite în decursul cercetării și pertractării nu poartă nici cel mai mic semn al acestei înșinuări. Și oare e consult a bucioma astfel de tendințe, a admite publice posibilitatea lor fără nici o cauză? Eu aflu această de condamnabil tocmai din punct de vedere patriotic și de aceea în numele clientului meu o resping, exprimându-mi mirarea că toamă dl procuror ca ofițier al statului se joacă cu astfel de învinuiri grave, când știe că o conspirație în sensul spus de D-sa, chiar seoretă de ar fi, e punibilă după legea noastră penală. Și părinții noștri au luptat și și-au vărsat sângele pentru această țară, de aceea noi ca urmașii lor avem drept și datorință a respinge tractarea nemeritată de conspiratori numai așa curat din senin.

„Și oare prin o carte, care conține date istorice din trecut și oare chiar acuzatul Păcățian e omul chemat să încerce dărburirea țării? Din dl Păcățian voește dl procuror să facă un al doilea Bărnuțiu, un al doilea Iancu? Ba și mai mult, căci nici din vorbire, nici din viața, nici din faptele acestora, nu se poate scoate nici chiar o amintire a acestei înșinuări, căci aceștia în această patrie au voit să trăiască credincioși tronului, cerând numai garanții pentru *existența și dezvoltarea poporului român*, dar acuzatul Păcățian dl procuror li înșinuă alte mari și grave tendințe! dlui Păcățian, care nu a avut până azi nici un rol și nu a luat parte la nici una din mișcările din prezent ale Românilor din patria noastră. Dl Păcățian de prezent e chiar redactor la una dintre cele mai guvernamentale ziare române. Românii înșiși se vor mira de descoperirea dlui procuror, de importanța politică ce li atribue, și toată lumea o va ține de o apocăptură nereușită întru susținerea unei acuze fără temei.

„Și încă cu câtă patimă și-a spus dl procuror acuze, uitând că patima e batiata care astupă ochii minții și eu cu liniște și rațiune voiu încerca a delega acea batiată de pe ochii dlui procuror, ea să se vadă adevărul curat și luminat. Cum însă pot ajunge acest scop, când dl procuror, — deși azi abia a concretizat acuze, după multe noastre insistențe, — acum în rechizitoriu sau ear' s'a întors la sistemul cumularii și aglomerării aserțiunilor sale fără nici un sistem, ca să rămână tulbure, încolțit și acuză materialul acestui proces și pe deasupra să planeze numai declarațiunile sale învinuitoare.

„Corect și serios era procedeu dlui procuror, dacă la fiecare dintre cele 4 deloțe, cari le-a susținut, arăta în special la fiecare, cari li s'nt probele, atunci apărării li se impunea datorința de a reflecta la fiecare delict și la probele aduse pentru fiecare. Eu nu am ce tulbura, eu nu am ce ascunde, de aceea voiu lua pe rând punctele de acuză, după deloțele, pentru cari cere dl procuror osândirea clientului meu.

Anachronism.

„Voiu începe cu deloțele basate pe punctul 7 și 8 al acuzei: preamărirea lui Bărnuțiu și vorbirea lui Bărnuțiu.”

„A fi încântat de vorbirea cuiva și a-l preamări pe un orator nu e delict. Au fost cazuri, când a vorbit Bărnuțiu și cătră Neromâni și aceștia tot cu acea impresie mare s'au depărtat auzindu-l pe Bărnuțiu vorbind. Nici eu, nici clientul meu nu s'ntem nici vrednici, nici în stare, nici chemați să apărăm pe Bărnuțiu. Vorbirea și proclamația sa se află în cartea autorului ungur Jancsó Benedek și la alți autori. Despre impunitabilitatea unei reproduceri voiu vorbi mai târziu, fiindcă aceasta e o țesă ge-

nerală, care se estinde peste toate cele 16 puncte din acuză. Aici voiu arăta scurt și limpede, pentru ce din punct de vedere curat juridic cele cuprinse în vorbirea lui Bărnuțiu referitoare la „legea de uniune a Transilvaniei” nu pot constitui nici provocare la nesupunere față de această lege, nici revoltare contra legăturii Ardealului cu Țara-Ungurească. Nu! pentru simplul motiv, că Bărnuțiu a vorbit la 15 Maiu 1848, când legea de uniune art. I. din 1848 încă nu a fost lege și nu a fost sancționată. Această lege s'a adus abia în Iunie 1848. Și pentru ce s'ar fi adus „legea de uniune” din 1867, dacă legea din 1848 ar fi fost recunoscută ca lege în vigoare? Înșuși legea de uniune din Ungaria era o lege condiționată de legea de uniune ce avea să o aducă dieta Ardealului. E evident deci, că în Transilvania articolul de lege I. din 1848 nu era lege la 2/15 Maiu 1848, când a ținut Bărnuțiu vorbirea învinuită și declamată cu atâtă emfază de dl procuror. Dacă a vorbit Bărnuțiu în contra uniunii, fără darea de garanță pentru națiunea română, a vorbit când opiniunea publică se ocupa și era agitată de proiectul legării uniunii, când era vorba de lege ferenda, la ce a avut drept Bărnuțiu a vorbi, dar făcând aceasta Bărnuțiu nu a vorbit, nu a putut vorbi în contra uniunii decretate prin lege, nici în contra legii de uniune, nici în contra punerii la uniune, nici în contra legăturii Ardealului cu Țara-Ungurească, fiindcă pentru toate acestea „lege” nu era. Ear' dacă nu a fost lege, nici Bărnuțiu nu a agitat și nici nu a putut agita sau revolta contra unui lucru, ce nu era în ființă, prin urmare acuzatul și mai puțin a putut agita și revolta sau a comite deloțele, cari li se impută prin reproducerea vorbirii lui Bărnuțiu.

„O simte aceasta deplin și dl procuror, de aceea leagă de art. de lege I. din 1848 al dietei transilvane și art. de lege 43 din 1868, căci acest din urmă e lege și de aceasta legi își cârpește dl procuror elogiile, cari le face acuzatul vorbirii lui Bărnuțiu, și astfel voește din o vorbire ținută la 3/15 Maiu să făureze dl procuror un delict comis la 1902 în contra unei legi din 1867. Acuzatul nu amintește în aprecierea sa cu nici un cuvânt legea din 1867 art. 43 și nici cu o iotă nu amintește în cartea sa stările prezentului, ci totdeauna accentuează apriat, că actele și faptele reproduse în „Cartea de Aur” și apredierile acestora se refer pur și simplu la stările din acele timpuri, deci la vorbirea lui Bărnuțiu dela 1848. Sforțarea legăturii și cârpiturii dlui procuror a legii din 1848 cu cea din 1867 e fără rost și fără rezultat, de aceea partea aceasta a acuzei cade de sine.

„Să trecem la oesalată serie a punctelor din acuză.

Luptele Românilor.

„Asupra acestor puncte și peste tot asupra cărții învinuite, zice dl procuror, că cuprinde o adunătură de invecitive la adresa națiunii maghiare. Măguitoare întru adevăr nu s'nt, dar cartea e intitulată „Luptele Românilor”. Cu cine au putut ave Români „lupte” decât cu vecinul sau mai deaproape, cu Ungurul, apoi lupta e numai unde s'nt contrarietăți, ear' contrarietățile nu se aplanează cu toate și feliicitări. Un jude militar povestindu-mi despre atrocitățile din 1848 și eu mirându-mă mult de acestea, mi-a zis: „Nu te mira, căci în timp de revoluție un cap de puie e mai scump decât un cap de om.”

„Apoi începutul luptei, pornirea, dezvoltarea depinde și dela contrari și zău! când te lupți vrei să și învingi și nu mai poți alege modul și mijloacele de luptă. Intocmai precum s'nt vorbirile și proclamațiunile la Români, așa au fost și la Unguri, exemplul cel mai solatant e proclamația lui Kossuth cuprinsă în carte și de a cărei apreciere încă se leagă dl procuror fără însă să aibă măcar un cuvânt și desaprobar.

„Aflu deci lucru foarte natural și nici decum tendențios, că în cartea, care conține date despre luptele Românilor, se se cuprindă fapte și evenimente supărătoare pentru vecinii lor Unguri, și de aceea nu e nici o rațiune a ciopli din aceasta împrejurare motiv pentru susținerea acuzei.”

Drepturile Românilor.

„A doua deducțiune, ce voește să o tragă dl procuror din punctele din a doua serie, e că Români se plâng, că Ungurii le-au răpit toate drepturile, și i-au ținut în întunerecul neștiinței.

„Ce drepturi am avut? În legile țării mai nimic. Aprobatele și Compilatele cuprind restricțiuni, ear' în „Corpus juris” este lege despre ștergerea drepturilor Valachilor. Sau nu a fost oprit Românul prin lege de a merge la școală și asta nu e ținare în întunerecul neștiinței? Abstau dela autori istorici unguri ca să citez drepturile posedate de Români și pierdute prin secolii, dar trec la 1848 și mă provoc la cel mai modern și plăcut scriitor ungur, la Kossuth Lajos. El în „Scrierile mele din emigrație” reproducând o vorbire a sa ținută în turneuul seu din America în luna lui Noemvrie din anul 1858, la capitolul despre liberilismul Ungurilor față de rasa nemaghiară, lăudându-se zice despre Sași: „Li-s'a ertat, ca să-i organizeze instituțiuni politice, administrația lor provincială să-i-o reguleze după plac, să eșerieze guvernare autonomă, să aibă judecătorii proprii ale lor și acelea să procedă după statutele lor proprii, ba li-s'a conces, ca ei să se constituie nu numai întru naționalitate de rasă ci chiar politică. Și eu întreb unde s'nt drepturile acestora, cu cari a escitat Kossuth Lajos admirațiune și simpatie?”

Kossuth cătră Cua.

„Ear' când la 1860 plănuia Kossuth Lajos a nouă răscoală și avea lipsă de atât de buciomata frăție și prietenie a acestor două elemente, a Românilor și a Ungurilor, în epistola, care a adresat-o Domnitorului Alexandru Cuza, ca să-l câștige mai sigur, espune toate drepturile, cari le garantează Românilor din Ungaria. Eată-le (cetește):

„Precum religiunea așa și naționalitatea e un interes social. Nici o una nici o alta, statul nu are a face nimic. Constituțiunea garantează dreptul de înțunire, cetățenii au libera voe a se înțuniri pentru apărarea și dezvoltarea intereselor lor naționale și a-i organiza societăți în comune, în comitat sau pentru țara întreagă. Dar' precum confesiunile, deasemenea nici naționalitățile nu pot pretinde autoritate teritorială în cele civile, trebuie să se mulțumească cu cultivarea intereselor lor naționale. În aceasta privință au însă cea mai deplină libertate de dispozițiune, pot să-i aleagă căpetenii (főnökök) pe cari li pot înzestra cu titlu după plac, deasemenea confesiunile religioase își pot alege cap, președinte și li pot numi: patriarh, metropolit, episcop sau ori și cum vor voi. Pot ține adunări și pot aduce hotărâri în cadrul legii și al constituțiunii, ear' statul nu poate cere altceva, decât ca acele adunări să fie publice. Acest principiu se va aplica de o potrivă atât față de Maghiari, cât și față de alte naționalități, nici una nu va avea nici un privilegiu și guvernul ca atare nu va părtini pe nici una, pe contul altuia sau a celorlalte. Fiindcă însă guvernul, dieta, comitatul, comuna, au lipsă de limbă oficioasă, în această privință principiul de egalitate de mai sus li va aplica în așa chip, ca în tot locul majoritatea să decidă, care să fie limba oficioasă, în care limbă să se poarte agendele, lăsându-se neștirbit dreptul minorității.”

„Dacă spre exemplu cutare adunare comitatensă va decide, că în anul curent va purta agendele oficioase în limba română, slavă, sârbă sau nemțească sau maghiară, pentru aceea cetățenilor de altă limbă li-se lasă dreptul a se folosi de limba lor în recourse, în procese dela tribunal și adunările comitatense. Eară când se adresează guvernul cătră un comitat, guvernul e dator a pune pe lângă ordinațiunea sa scrisă în limba maghiară și o traducere în limba pe care a declarat-o respectivul comitat de limba sa oficioasă și deasemenea va procedea comitatul față de comune când se adresează la ele. Așa va aoluda și comitatul, dacă limba sa oficioasă nu e cea maghiară, la relațiile sale cătră guvern și o traducere a acestora în limba maghiară. Ear' legile, traducându-se în toate limbile țării, și în limbile acestora se vor publica.”

„Așa-i că s'nt frumoase drepturi promise, dar' azi unde s'nt? Mai mult zic: dacă chiar un Maghiar ar cere azi aceste drepturi, dl procuror li-ar pune sub acuză. Așa se schimbă timpurile. Kossuth a pornit din conceptul libertății moderne. *Libertate egală, drept egal și datorință egală*.”

Ideea Libertății.

„Acesta idei nu s'nt originale ale lui Kossuth, ci ele în Francia au rășărit și învirea lor, ca un cutremur de pământ, a șgduit tronuri și colibe, și

Kossuth de acolo le-a imprumutat ca idei și ca sămēnte bune. Se știe că numai muncii și rezultatului filosofiei putem mășuri generalizarea conceptului de libertate și a urei contra ori și ce fel de sclăvia. În legătură cu conceptul „egalității” Francezii mergând înainte au deschis mintea lumii întregi la libertatea modernă. Libertatea modernă nu e mai mult un concept de stat mărginit, și mai puțin un concept de castă sau rasă, ci e bunul comun al fiecărui om. Și doar' om e și Românul! și are drept și el la libertate. Și cum să nu aibă căi de rădăcelnele acestei libertăți moderne în natura omească zăc și se afirmă atât în viața spirituală cât și în cea publică. Libertatea modernă la singuricii și individuală, la popoare e libertatea comună și esența ei e participarea la viața de stat. Ați văzut cum a marcat Kossuth în drepturile garantate naționalităților participarea acestora la viața de stat? Și unde s'nt azi în realitate aceste drepturi! Pe ce pământ au căzut de nu aduc rod? Fapt e, că aceea ce după dreptul firesc e bunul comun al fiecărui om, al fiecărui cetățean, noi nu avem; drept aceea adevăr, ear' nu injurie e ce se afirmă în cartea învinuită despre drepturile răpite.”

Critica.

„Critica, ce se face faptelor și evenimentelor istorice, e după lege admisă, și din punct de vedere al științei și al progresului chiar de lipsă, ear' în pasegele învinuite nu se trece peste marginile criticii permise și mai puțin se află în carte un singur cuvânt, din care s'ar pute deduce o provocare directă, precum prevede legea.

„Cuvântările ținute în parlament, cu ocaziunea alcătuirii codicului penal, arată până la evidență, că era mare grija legislatorilor de a zădărnici periclitarea libertății prin întortochieri și deducțiuni forțate, de aceea au pus apriat în lege, că deloțele din § 171, 172 și 173 al codului penal, numai prin „provocare directă” se pot comite. Eată cum ar fi „provocarea directă”:

„Oameni buni! Maghiarii prin răpirea libertății noastre, prin atentatele îndreptate contra existenței noastre naționale, m'au umplut de ură în contra lor și a neamului lor, și această ură aveți și voi să o simțiți și să așteptați oara răsplătei. Aceasta e provocarea directă”, eară nu impresia ce o face o carte a unui autor român asupra unui procuror maghiar.

„Și apoi de ce să fie iertat cetățenilor unguri critice cu mult mai aspre și Nemaghiarilor nu, când avem drept a cere libertate egală. Servească ca exemplu pentru cele afirmate mai sus hotărîrea tribunalului din Budapesta adusă deunăzi în 18 Noemvrie 1902 în cauza unui proces făcut din partea casei deputaților contra lui *Farkas Alajos*, *Csanády Dénes* și cons. (care s'a exprimat asupra casei deputaților, că „în acea casă nu șed reprezentanți ai poporului, ci deputați tērguiți cu 3 milioane de florini. Aceia nu ne pot părtini pe noi, căci ne s'nt dușmanii noștri, de aceea și noi vom trata cu ei ca și cu dușmanii noștri. Vom curăți acel grejd murdar carele se numește dietă etc.”) și pe acest din urmă l'a achitat tribunalul, fiindcă aceste enunțaițiuni le-a calificat numai de critică.

„Critica clientului meu întâiu că obvine și la alți autori, și nici nu se referește la chestiuni și persoane din viața prezentului, pentru aceea le lipsește actualitatea, ear' fără actualitate nici nu pot ave influință asupra Românilor de azi, și nici așia, nici revolta nu-i poate, precum în faptă nici nu s'au mișcate.”

Reproducerea e liberă.

„Acum revin asupra întrebării, dacă reproducerea unui document sau discurs se poate pedepsi și răspund în cazul concret cu o categorie nu!”

„Cele cuprinse în „Cartea de Aur”, după-cum admite și dl procuror, se află și la autorii Jancsó, Popea, Dr. G. Popovici, Barițiu, Horvat Mihály, publicate tot în patria noastră, tot sub această eră constituțională și tot sub stăpânirea acestui codice penal. Fiecare carte tipărită se prezintă procurorului, care avea datorința, ca să o censureze, că oară nu află vre-o crimă sau delict într'însa. Cărțile numiilor autori cu conținutul tot același, care azi e învinuit, nu au fost obsecionate, va să zică procurorul de pe acel timp nu a aflat nici o crimă nici un delict în acele manifeste, proclamațiuni, vorbiri. Acum vine dl Păcă-

țianu și face tot lucrul acela în buna credință, că precum nu a aflat procurorul nimic punibil în publicațiunile de mai înainte, el face un lucru permis, iertat.

„Omni condus de convingerea, că face un lucru iertat, într-o afacere care a trecut prin revieia procurorului și a fost aprobată, unui astfel de om li lipsește intenția de a călca legea și de aceea nici nu e capabil de a comite orimă sau delict. Acest unic motiv răstoarnă toată acuză și trebuia să facă pe dl procuror să nici nu o susțină.

„Se mai înceară dl procuror a escita antipatia în contra acuzatului prin apostrofarea părților din „Cartea de Aur” referitoare la faptele lui Kossuth, Csányi, Hatvani sub cuvânt, că înegrind aceste figuri istorice ale Ungurilor, acuzatul comite aștare contra națiunii maghiare. Ce are a face națiunea maghiară cu Kossuth, Csányi, Hatvani? Avem lege, că următorii lor pot să-i caute satisfacțiune pentru vătămarea de onoare a rășoșilor lor părinți. Poateoă dar' a decreta de identică națiunea maghiară cu personagiile istorice, o poate face dl procuror, dar' pe conta prișerilor sale și și atunci fără nici o competență.

„Altcum avem autori maghiari cari încă se exprimă desugustat și desaprobatore față de numitele persoane istorice. Las pe Csányi și Hatvani, dar' să mă opresc la Kossuth. Keményi Zsigmond istoric transilvănean de mare tracere li numește: „Dinghiskanul instituțiunilor”; Salamon Ferencz „răsvrător și plin de scopuri revoluționare”; ear' mai deunăzi însuși ministrul-președinte Széll Kálmán a zis, că Kossuth a depășit terenul legal.”

Curgă isvorul...!

„Nici acest motiv al acuzei nu plătește mai mult decât celelalte — adeoc nimica.

„Astmod lipindu-i dlui procuror orice motiv temelnic pentru dove-direa acuzei sale v'a strigat de încheiere: Țineți-l, închideți-l! apărăți pământul Ungariei! ear' eu ca de încheiere v' citez cuvintele unui bărbat de stat, ale președintelui casei deputaților, ale contelui Adalbert Apponyi, cel mai non luptător contra naționalităților, rostite acum 4 zile, în 18 Noemvrie 1902 cu ocaziunea adunării generale a societății maghiare culturale din Ungaria-de-vest, ținute în Szombathely, cari sună așa: „Necazurile cu naționalitățile nu s'nt de acum, s'nt de mai de mult, ba azi unele fenomene se manifestă mai provocătoare; dar' aceasta e urmarea indispensabilă a mișcărilor tot mai libere introduse pe toate terenale. E mai ușor de a combate aceste simptome, decât se ivesc la lumina zilei.

„Trebuie să ne luptăm cu ele, dar' nu să le suprimăm, pentru-că înădușirea lor nu e adevărata lor medicină, întocmai precum nu vindecăm boale grave prin aceea, că lipim niște alifie pe bubele, cari es la iveau! și eu zic dela mine: nu e posibil a rezolva chestiunea naționalităților cu întemnițări, aceasta o dovedește și experiența de până acum, precum nu se poate oprl un lavor natural de munte cu înfundături și nu se poate face să dispară, ci isvorul izbucnește cu puterea sa naturală. De aceea nu v' sufocați la lucruri contra naturii, căci imposibilități întreprindeți.

„Și acum curgă liber isvorul justiției de acum, intruate în d-voastră dlor jurați!

„Privim în fața manifestării sale. Așteptăm verdictul!”

Revistă esternă.

Germania.

După „Kieler Zeitung” ministrul de marină a ordonat imediata armare a în-crucișătoarelor „Amazona”, „Ariadne” și „Niobe” pentru a fi trimise la *Venezuela*. E vorba de a sili guvernul venezuelan să despăgubească pe cetățenii germani, cari au suferit pagube pe timpul revoluției de acolo.

În parlament s'au continuat scenele turbulente provocate de social-democrați.

Peninsula-Balcenică.

Chestiunea reformelor în *Macedonia* continuă a forma obisetul preocupă-țiunei presei și cabinetelor străine.

Ziarul „Zeit” află din Constantinopol, că ambasadorul rus Sinovieff a conferit îndelung cu Sultanul, espunând și

tuafia din Macedonia și susținând, că trebuiesc aplicate reforme.

De observat este, că Sinovieff înainte de a se prezenta la Sultana, conferința cu baronul de Calice, ambasadorul austriac.

Ziarul englez „Standard” află, că *bandele bulgare* continuă a jefui satele turcești. Au omorât și mai mulți Români și Greci, la Castoria, Strumanița. Lângă Salonic s'a găsit cadavrul bogatului Român Galadan, găurit de 16 gloanțe.

Deasemenea la Valuhona bandele au omorât pe cei doi copii ai primarului trăind în buclă pe nevasta și pe fiica lui. Asasinii erau travestiți în jandarmi.

În toți anii se obișnuia în Bulgaria a se serba victoria dela *Pivot* în contra Sârbilor.

Anul acesta guvernul bulgar a ordonat a nu se face această serbare, spre a nu îndepune Sârbia.

Guvernul bulgar dorește a se uita trecutul și a se restabili vechia prietenie bulgaro-sârbă.

Opoziția acuză guvernul de lipsă de patriotism. S'a făcut chiar interpelare în cameră. Camera a trecut la ordinea zilei, dând esemplu ultimei.

Bulgarii continuă a da ajutoare pentru refugiații macedoneni.

O trupă de artiști bulgari a plecat în Rusia să dea mai multe serate în favoarea refugiaților.

Se crede, că Turcii vor interveni pe lângă guvernul rusesc să oprească trupa bulgară de a face turneu în Rusia.

Când s'a preumblat principele Ferdinand în 28 I. tr. prin parcul dela Evxinograd, a aflat o epistolă, în care era amenințat cu moartea. Scritura a fost aflată. El și-a mărturisit și verbal intenția de a uide pe principe. E un tânăr de 22 ani cu numele Cunoceff.

Știri mărunte.

Ministrul de marină american a recerorat congresul să mărească numărul ofițerilor și al cadetilor de marină. Oare totodată o sporire neîntreruptă a corăbilor de război.

Generalul Kitchener a sosit în Bombay pentru a lua comandamentul armatei Indilor.

Cronica zilei.

Sibiu, 1 Dec. n. 1902.

Alegere de notar. Din *Sadu* ni-se scrie, că în 27 Nov. n., a fost ales de notar comunal dl *Victor Florian*, absolvent al cursului administrativ din Mureș-Oșorhei.

Intâlnire de domnitori. „Neues Wiener Tageblatt” publică știrea, că în Aprilie, anul viitor, va avea loc la Abazia o întâlnire între Regele Carol și împăratul Wilhelm al II-lea al Germaniei.

† **George Dordea.** Abia astăzi aflăm despre trecerea la cele vecinice a fruntașului econom *George Dordea* din Bungard, întemplată Vineri la 8/21 Nov. c. Decedatul în considerațiunea cunoștințelor sale economice și a purtării economiei în mod rațional, a fost ales membru în comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu” încă dela înființarea Reuniunii. În această calitate reposesatul a adus, mai ales în anii 1893 și 1894, prețioase servicii Reuniunii. Reuniunea agricolă în neocunoștință despre data înmormântării, la care ar fi fost reprezentată, depune o lacrimă fărâșită pe mormântul desțepitului și harnicului său conlucrător.

Kruger umilit. Din Londra se anunță, că generalul *Schalk-Burger*, care a sosit în zilele trecute acolo, a adus o scrisoare umilitoare de alui Kruger spre a o remite lui Chamberlain, prin care își cere permisiune ca să se poată reîntoarce în Africa-sudică. *Kruger* scrie, că se supune guvernului englez, fiindcă s'a săturat de neliniștita viață de pribeg și se va feri de ori ce poliție, numai să i-se poată împlini ultima dorință de a muri pe pământul patriei sale.

Duel între profesioniști. Celebrii maeștri de scrimă italieni *Vega* și *Pessima* au primit sfidarea maeștrilor francezi *Merignac* și *Kirschoffer*. Duelul se va face cu spada, în condiții grave, și va avea loc la Montecarlo. Multe personaje franceze și italiene caută a face să se evite această ciocnire. Ziarele desaproabă duelul, temându-se ca el să nu creeze neînțelegeri italo-franceze.

Un dar de 3 milioane. Văduva lui Krupp a consemnat o sumă de 3 milioane mărci pentru fondul casei de retragere a lucrătorilor la uzinele Krupp, în memoria defunctului său soț.

Favoritul Țarului. „Neue Freie Presse” consemnează un lung articol despre enorma influență ce o are la curtea Rusiei spiritul lui Filip. Acesta ocupă pe lângă Țar o situație excepțională, în calitate sa de oculist, magnetizator și priponist. Persoanele, cari sînt în raporturi intime cu Țarul, afirmă că acesta nu la nicio o decizie importantă, fără ca să nu consulte pe Filip, care își dă avizul chiar asupra chestiunilor ce privesc viața familiei lui Nicolae al II-lea. Se zice că acest tratament psihic al boalei a avut un efect rău asupra împărătesei în luna lui Maiu trecut.

Un spital monstru. După o recentă statistică, spitalul general din Moscova este cel mai mare din lume. El conține 7000 de paturi. Sînt în slujbă 96 doctori și 900 de infirmieri.

Anul trecut au fost în cură în acel spital 15.000 de bolnavi.

Emigrare musulmană. Sporirea considerabilă și progresivă a emigrării musulmane din Bulgaria începe să dea de gândit cercurilor politice din Sofia, fiindcă ele sustrag din țară un mare număr de cetățeni muncitori și liniștiți. Din Ianuarie și până la sfîrșitul lunii Octombrie anul acesta au emigrat în Asia și mai ales în Anatolia 18.000 de Musulmani.

Emigranții din România. „Die Zeit” scrie, că mereu vin în Viena grupe noi de emigranți Evrei din România cari se leagă de o speranță de a fonda în America o nouă patrie. Ei sînt primii cu cea mai mare bună-voință de coreligionarii lor din Viena. Câți din ei oare, se întreabă ziarul vienez, vor avea norocul să ajungă noua lor patrie?

Slăbiciunea flotei turcești. Lupta cu pirajii din Marea-roșie a dat la iveală complexa slăbiciune a flotei turcești. Guvernul a înăsărit ministerul de marină să grăbească cu înlocuirea vaselor vechi și stricte, de oarece Poarta s'a obligat față de Italia, ca să curețe Marea-roșie de pirajii.

Liquidarea societății ruse de navigație pe Dunăre. Ziarele din St. Petersburg anunță liquidarea societății ruse de navigație pe Dunăre și Marea-neagră, care a fost fondată în 1881, de către prințul Gagariu, și care dela 1886 a fost subvenționată de guvernul rus.

Din America. Am fost obișnuiți să aducem tot vesti bune despre purtarea Românilor nostri din America.

„Foli Poporului” i-se scrie din Canton (Ohio) o scrisoare, care va produce multă supărare. Ni-se scrie adecă:

„Eată ce isprăvuri fac Românii din Sâmbăta infer. prin America - de-nord. Venind aici să-și agonisească ceva pe viitor, dar' adunându-se toți conștienții la oaltă s'au hotărât să bea niște bere de părere bună, oăci au sosit doi oameni venind din patria noastră. Bînd mai multă bere s'au călmăcit la cap și au început pricina între George Muntean și Nicolae Berteș, adecă Nicolae Berteș, ca cumnat n'a vrut să lase pe G. Muntean să se bată cu Vasile Șuteu, dar' s'au apucat și s'au bătut cumnații la oaltă, George Muntean a luat o sticlă s'o sruncie în Vasile Șuteu, acesta a eșit afară și din nenorocire a dat sticla în pârte și s'a spart și o țandără de sticlă a sărit în ochiul lui Ioan Gavrilă spărgîndu-i-l de au trebuit să-l scoată medicii afară și lui George Muntean i'a apucat urechia N. Berteș cu dinții, rămânîndu-i jumătate în gură. Văzînd, că George Muntean e plin de sânge au luat o cană și i-au spart capul lui Nic. Berteș în patru locuri. Ceialaltă, aproape 20 de persoane au fugit afară pentru frica poliției, dar' fiind căasa la o pârte de oraș și a fost noaptea la orele 12, n'a băgat de seamă poliția numai la un târziu de o jumătate de oră s'au întors Vasile Șerban cu Valerie Măndrea de i'au despărțit, că altfel se omorau. După-ce i'au despărțit, G. Muntean s'a dus la cartierul lui Vasile Șuteu și l'a aflat în pat dormind; s'a pus și l'a bătut și a fugit. Dimineața i'au dus pe toți la oficiu fabricii, adecă George Muntean cu urechia ruptă, N. Berteș cu capul spart și Vas. Șuteu cu capul umflat, Ioan Grăvilă cu ochiul spart. Momentan au telefonat după 2 doctori și i'au operat, așa dară după ce i'au operat, i'au și judecat să plătească lui Ioan Grăvilă 100 dolari pentru ochiul.

Unul din cei de față.

Înștiințare. Subscribul îmi iau voe a aduce la cunoștință on. public, că am înființat în Sighișoara, strada Morimică nr. 2, o sucursală a magazinului meu de pian și armoniuri din Sibiu. Astfel speriez a pute să satisfac mai ușor unui cerc mai larg de mușterfi și mă voiu nîsul, după puțină, a-mi asigura și în viitor bunăvoința și mulțumirea on. mei mușterfi.

Cu stimă T. A. Kauffmann.

Dela teatru.

Publicul sibiian are o vedită pre-dilecție pentru operete și fiind deci cont de aceasta nu putem lua în nume de rău direcțiunii teatrului orăgenes, că în timpul din urmă a dat de tot uitării comedia, și indeosebi tragedia clasică. Piese serioase nu umplu sala. Afară de aceasta trebuie să mai ținem cont și de împrejurarea, că pentru actori opereta e cel mai bun teren de exploatare. În plesse acestea sînt la largul lor. Ei știu foarte bine, că publicul nu așteaptă dela ei decît să-și facă o seară plăcută. Și scopul acesta actorii îl pot ajunge ușor, oăci tehnica teatrului de azi dispune de multe mijloace. De aceste mijloace s'au folosit artiștii teatrului orăgenes la montarea operetei „Das süsse Mädel” de Heinrich Reinhardt. Piesa aceasta e plină de situațiuni comice și locuțiuni glumețe, une-ori picante. Libretul său e aproape o comedie completă, dar' fiindcă fiecare din cele trei acte se începe și se sfîrșește cu cântări au botezat-o „operetă”. Succesul acestei piese în tot cazul e a se atribui mai mult părții hazlii, decît muzicii. Subjetul îl formează o părădnică de dragoste cu aventurile ei. Sînt banale aceste povești, dar' dacă sînt presărate cu glume bune poți să petreci două trei ore în cea mai bună dispoziție. Nu putem vorbi acum despre fiecare actor în special, ci trebuie să ne mulțumim a le aduce la tobi împreună laude meritate pentru violiunea și veselia, cu cari au cântat și jucat Sâmbătă și Duminică seara. Aplauzele dese ale publicului, chiar și în decursul reprezentațiunii, sînt o dovadă, că prestațiunile au satisfăcut așteptările și — cum am zis mai sus — dela ramul acesta de artă dramatică a aștepta mai mult ar însemna a nu ști ce ai drept să aștepți.

Marți e prima reprezentație a celei mai nouie piese din repertoriul teatrului popular din Viena. Se numește „Der bunte Rock” și e o comedie în 3 acte, avînd de autori pe recunoscuții scriitori *Franz Schöthan* și *cav. Schlicht*. Comedia aceasta intr'adevăr bună, de caracter militar, a avut în Viena un mare succes, ceea ce sperăm că se va întempla și la publicul de aici. Conducerea e în mâinile dlui Mauth și în seara aceasta va fi ocupat aproape întreg personalul.

Daruri de Crăciun pentru săracii nostri.

„Mila dată săracilor te curăță de păcate, îți câștigă îndurare și viață veșnică.”

Inscripția pe icoana Maicei Domnului, din localul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

E frig! Corpul omeneș are acum oă nico-dînd altă-dată, mai multă trebuință de adăpost și de alimente și de îmbrăcăminte. Cei mai favorizați de soarte, cei înzestrați dela bunul Dumnezeu cu averi, și-au adunat până în acest timp de amorie, în jignișele lor cele trebuincioase pentru trai. Mulți sînt între noi însă, cari deși muncesc din greu în tot timpul, nu le-a fost dat să aibă totmai pentru acest anotimp al crîi veștelui și înghețului cele mai neapărate pentru încălzirea corpului și a inimii. Ajutorarea celor lipsiți e una din datorințele creștinești profesate de *Isus-Omul*, care pentru a noastră mîntuire s'a născut, a viețuit între noi, moarte a luat și earăgi a înviat.

Invățăturile dumnezeiești ale mîntuitorului lumii sînt încăleasă mai ales acum inimile noastre pentru lucruri bine plăcute și lui D-zou și oamenilor.

Conduc de aceste considerațiuni de înaltă morală creștinească, comitetul Reuniunii noastre de oăiva ani încoace își numără între a sale datorințe a apela la inimile generoase pentru oăte un picur de balsam vindecător pe seama celor lipsiți. Căte mame văduvite și numai cu sufletul în oase și încunjurate de numeroși copii, căți orfani nevinovați și căți oameni scăpătați și neputincioși vîrșat-au lacrimi de mulțumită și înălțat-au rugăciuni de recunoștință pentru toți aceia, cari îndurare au avut pentru ei, și earăgi căți din cei milostivi n'au avut mulțumirea sufletească bine știind, că din darurile lor, părtați au făcut pe cei cari vrednici sînt de miluire.

Rugămîntea noastră prea umilită de data aceasta este, ca cei cari nu trăiesc în lipsuri să binevoiască a ne sta și acum într'ajutor la împlinirea acestei datorințe creștinești.

Darurile sînt a se preda în localul Reuniunii noastre și se vor împărți între săracii nostri în ajunul sărbătorilor Nașterii Domnului.

Sibiu, 12/26 Nov. 1902.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

Vic. Tordăianu, Ioan Apolzan,
president. notar.

POSTA REDACȚIUNII.

Senior în A. I. Presupunerea d-tale e corectă. La bilanțul societății comerciale „Concordia” de aici, publicat în nrul de Sâmbătă (Nr. 210 a. c.) *D. Raftiu* membru în comitetul de supraveghere nu e dl *D. Ioan Raftiu*, ci dl *D. Marin Raftiu*, oficial la „Albina”.

Bibliografie.

„Căldarul Poporului”.

Al optprezecelea an din „Căldarul Poporului” e gata să pornească de nou pe drumul către casa țărănilor, meseriașilor, comercianților și inteligențelor nostrii. Precum în fiecare an, așa și acum „Tipografia” s'a străduț să pună în mîna oamenilor nostrii un căldar tot mai frumos, tot mai bogat și tot mai instructiv, care să fie adecă o carte păstrată cu drag pentru mai mult timp nu numai pentru un an, cum s'ar pare după firea căldarului.

După obținuta parte calendaristică, apoi postă și telegraf, competențe, urmează un capitol lung despre biserice și școalele noastre, reuniunile de meseriași, de binefacere, de femei, de agricultură, înșofiri de negoș, bănci, cuprînzînd date bogate și noue, după schimbările, ce s'au întemplat din anul trecut până acum.

Partea literară e introdusă prin „Credeul Românului”. Urmează numai decăt o frumoasă și îndușoitoare biografie, premodată cu poezii, a nemuritorului *Avram Iancu*. Ea e scrisă de vestitul profesor din Iași *Moldovei*, dl *Grigore C. Buțureanu*, care atîta căldură a pus în descrierea vieții eroiului nostru, încăt din nou s'a adeverit, că *Românii*, fie la Mureș, fie la Tisa, fie la Dunrea, fie la Prut, una simțesc. În fruntea biografiei se află chipul lui Iancu, așa cum nu s'a mai publicat până acum nădări. Sub icoană e iscolitura proprie a lui Iancu.

Urmează o dragăle poezie de *I. Șerbanescu*, apoi o glumă și după ea biografia episcopului *Mihail Pavel* în frunte cu portretul lui, făcut eară anume la Viena pentru „Căldarul Poporului”. O frumoasă rugăciune în versuri de *Elena din Ardeal* premerge unei povești de *M. Eminescu*, după care e icoana mormîntului lui *Bănuțiu*. O anecdotă „*Copiii Țigănilui*” de *Teodor Speranță*, veselnicul scriitor al nostru, apoi o jălnică istorisire din viața țărănilor de poetul *A. Vlașuța*, urmată de o glumă, premerge portretul regretatului poet bănășean *Victor Vlad Delamarina* și o poezie glumească a lui, „*Papricașu nașului*”. Urmează o nouă poveste, apoi portretul tînrului rege al Spaniei. Dl *I. Georgescu* a scris un articol foarte instructiv despre negoțul cu ouă. O poezie frumoasă „*Codrul, Măra-Ta...*” o snoavă „*Ovreiul la raiu*”, și apoi urmează „*Răvașul nostru*”, aceasta gasetă anuală, care pe 23 de pagini resumează tot ce s'a întemplat de interes în istoria poporului român și în lumea largă în curs de un an. *Răvașul* e presărat cu șapte icoane, portrete de-ale generalilor buri, doamna *Krîgere*, *Roosevelt*, *Abduraman*, *Abibula* ș. a.

După răvaș se continuă articolul din anul trecut „*Bucătaria țărănilor*”, scris de d-na învățătoare *Ana Florea*. Și continuarea această e plină de sfaturi bune, de aceea va și fi primită cu aceeași bucurie, cu care au primit toate foile și toți cetitorii partea primă din anul trecut.

Poesii populare, sfaturi și glume încheie partea literară, căreia îi urmează țergurile.

Notă. Căldarul costă și anul acesta, cu toată bogăția lui, numai 46 bani (23 cr.) cu porto cu tot. Pentru înăunjurarea speselor cu port se recomandă, ca să și-l procure mai mulți deodată.

A apărut: „*Isus Christos*” cu cuvintele sfintei scripturi de *Dr. Petru Barbu*. Caransebeș, 1902. Editura proprie. Tipografia Diocesană. 176 pag. Prețul 2 cor. 50 bani.

Tragedia Calvarului, de *abb. Henry Bolo*, tradusă în românește de membri societății de lectură „*Inocențiu Micu Clain*” a teologilor din Blaj. Edi. societății tiparul „*Tipografia*”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, *divina tragedie* a Măntuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gîndi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica excelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încăt ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înșofșarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „*Tipografia*” noastră. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învîliq e de hârtie pergament.

Rare se vede în piața de cărți românești o carte cu înșofșare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

A apărut: *Edițiunea a II-a* din *Douăprezece cîntecș de coală* pentru 2 și 3 voci, castul I. de *Imoșu Popoviciu*, prof. de muzică la seminarul Andreian. Se poate procura dela librăria archidieceșană din Sibiu cu 50 bani esemplarul + 10 bani porto.

A apărut: *Casa rurală* în raport cu marea și mica proprietate din punct de vedere economic, de *Vasile S. Moga*: București 1902. Prețul 50 bani.

— *Teoria asigurărilor asupra vieții*, de *Ioan I. Lăpădatu*. Brașov, tipografia Clureu și comp. 1902.

— Căteva momente din „*Incepăturile bisericei române*”, de *C. Auner*. Blaj, 1902. Prețul 20 bani.

Elemente de musica vocală pentru școala populară de *N. Stoicovici*. Ed. libr. H. Zeldner, Brașov. Prețul 50 b.

Cuvîntare ocașională la demolarea bisericei din Sibiu-cetate. A apărut și în broșuri frumoase cuvîntarea ce a ținut-o. Rev. d. Dr. *Miron E. Cristea*, archidiacon, cu ocașia demolării vechii catedrale.

Tot de acelaș autor a apărut și o altă broșură cu titlul „*Cuvîntare contra defici.*”.

Aceste două cuvîntări merită a fi cetite de ori-cine și mai ales cea din urmă este o lectură folositoare pentru popor.

Tablouri românești.

La administrația „*Tribunei*” se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Suluțiu —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași —30
Prefectul *Avram Iancu* în fruntea oștirii —40
Portretul *Il. Sale* dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30
Catedrala din Blaj —60

Sosiți în Sibiu.

La 1 Dec. n. 1902.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”: Kun Văgeș; Schönbauer, M. Oșorhei; Remenyik, Brașov; Smigelsky, Morariu, Elieșabotopol; Halmagyi, Banffy, Aiud; Botscher, Bajer, Lechnița; Făbi, Reghin; David, Oluj; Höchsmann și soția, Valendorf; Pogany, și soția, Déva; Liphardt, Mehliș; D-na Berta, Arad; Baumgarten, Bosin, Sighișoara.

Hotel „*Neuriner*”: Rosenberg, Komlos, Budapesta; Löbel, Pflug; Bertl, Brașov; Kasztander.

Hotel „*Meltzer*”: Oirachide, Căneni; Elekes, Sărcăița; Stürmer, Alba Iulia; Gaspar-Sebeș; Gustica, Rimnic; Pops, Herjegan; Klein; Dej; Müller, Sighișoara; Diaconescu, Oălmănești.

Hotel „*Mihail*”: Bucur, Igi; Olinger, Olci-biserici.

Hotel „*Central*”: Jakab, Raab; Liska, Sărbia.

Teatru orăgenes în Sibiu.

Direcțiunea: *Leo Bauer*.

Marți, 2 Decembrie n.

„*AM BUNTEN ROCK*”.

Comedie în 3 acte de *Franz Schöthan* și *Schlicht*.

Inceputul la 7 ore seara.

Redactor responsabil: *Ioan E. Prodan*.
Proprietar: Pentru „*Tipografia*”, societate pe acțiuni: *Iosif Marschall*.

„CONCORDIA“, societate comercială pe acții în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Concordia“, se invită prin aceasta la a

V-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu (str. Baier nr. 1) Sâmbătă, în 13 Decembrie st. n. 1902, la 10 ore a. m.

Obiectele de pertractare sunt:

1. Raportul direcțiunii.
2. Bilanțul anual și raportul comitetului de supraveghere.
3. Propunerea direcțiunii pentru lichidarea societății.

Acei domni acționari, cari voesc să participe la aceasta adunare sunt rugați să-și depună la cassa societății actiile, eventual dovezi, de plenipotență până cel mult joi, în 11 Decembrie st. n. 1902, la 5 ore p. m. (§. 24 din statute).

Direcțiunea societății comerciale pe acții „CONCORDIA“.

402 1-1

Bilanț cu 30 Iunie 1902.

Active			Pasive		
Cassa în numerar	4827	36	Capital social	200000	—
Mobilier	cor. 14568.42	—	Fond de rezervă	606	28
amortisare	1456.42	13112	Diverse conturi creditoare	378215	97
Diverse conturi debitoare	226564	84			
Mărfuri (conf. inventarului)	232258	40			
Perdere din anul 1899—1901	69147	35			
„ 1902 „ cor. 12889.95					
Conturi dubioase	20022.35	32912	30		
		578822	25		
			578822	25	

Sibiu, în 30 Iunie 1902.

Dr. L. Lemény m. p., Dr. E. Beu m. p., I. Lissai m. p.,
membru în direcțiune. membru în direcțiune. membru în direcțiune.

F. Schmidt m. p., P. Simion m. p.,
conducător. contabil.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și l-am aflat în deplină regulă.

Sibiu, în 23 Noembrie 1902.

N. Penciu m. p., Dr. E. Miron Cristea m. p., D. Rațiu m. p.,
Dr. V. Bologa m. p., I. Crețiu m. p.

Raportul comitetului de supraveghere.

Subsemnatul comitet am examinat încheierea anuală a societății comerciale „Concordia“ pentru anul 1901/1902 și am aflat-o în consonanță cu cărțile de contabilitate ale societății.

Propunem deci a aproba bilanțul și a da direcțiunii absolutul.

La propunerile direcțiunii aderăm.

Sibiu, în 23 Noembrie 1902.

Comitetul de supraveghere:

N. Penciu m. p., Dr. E. Miron Cristea m. p., D. Rațiu m. p.,
Dr. V. Bologa m. p., I. Crețiu m. p.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de povești și schițe.

Preț 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Leucurea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De Tormay Béla.

Ediția II. revăzută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului.

Femei și fete!

Contra greutăților menstruației,

durere de spinare, de corp, sgarciuri, dureri de cap, indispoziție etc.

se recomandă „Amasira“, un surrogat de teă (în formă de prăvuri), care influențează în mod hotărât nestrăicios și poate fi ușor luat. E recomandat cu căldură de medici. Dr. med. M. din Stuttgart scrie între altele: »Dintre teiurile recomandate ca medicamente interne am dat întâietate, pe baza unui șir de experiențe favorabile, unui surrogat mai nou, înregistrat sub numele „Amasira“, care de fapt întrecă prin eficacitatea sa orice altă teă«, etc. — Dr. med. B. din Berlin zice între altele despre rezultatele obținute la cură, ce a făcut d-na S. Köpenick: »Pacienta, de constituție deșă, s'a plâns de indispoziție și dureri de spate la începutul menstruației precum și la câteva zile după aceea. După a patra clasă de teă au dispărut aceste greutăți. Din prilejul unei alte vizite făcute în 3 Aug. arăta mai vicioasă, ca mai înainte. Îi trecuse urtul de viață și acum muncește cât două etc. D-na I. din Stuttgart ne comunică: »Nu voi întârzia să recomand cu căldură fiecărei femei acest preparat eficient«. Recomandățiunile acestea precum și altele se pot vedea în original la fabricant. Prețul Amasirei e de cutie 3 cor. (destul pentru 3—4 luni). Veritabilă numai cu subscrierea lui A. Locher. Unicul fabricant: Andr. Locher, pharmac. Laboratorium, Stuttgart.

Depozite: Budapesta: I. Török, Király utca nr. 12. Pojon: Dr. Adler, farmacia Saluator, precum și în toate farmaciile mai mari din Austro-Ungaria.

Cumpărați-vă Călimdar!

Cel mai bun, mai frumos și mai ieftin călimdar românesc

Călimdarul Poporului pe 1903

a apărut și se află de vânzare cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Se poate procura dela librăria „Tipografierei“, societate pe acții în Sibiu, strada Poplăci nr. 15 și la alte librării din țară.

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andrei bar. de Șaguna și Alexandru Sterea Șalințiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni,

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunză învățător, stăpân priceput. Ea răscoală pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Piane și pianine de construcție foarte bună cu acordător „fără capsulă de siguranță“

precum și armoniuri de școală și cu pedale

se află și se pot alege după plăcere în

Magazinul de piane și armoniuri al lui F. A. KAUFFMANN,

Sibiu, strada Ureului nr. 11

(Sucursala: Sighișoara, strada Morii-mică nr. 2).

Garantie de sine înțeles. — Condițiuni de plată după înțelegere.

Informațiuni de specialitate

339 9-24

despre invențiuni mai vechi și mai nouă dă cu plăcere numita firmă.

Deschidere de prăvălie.

Avem onoare a aduce la cunoștința prea onoratului public, că în 1 Decembrie n. c. vom deschide în piața din loc

Piața-mare nr. 16

un magazin de mărfuri curente, de modă și de manufactură

sub firma înprotocolată

Kremer & Kleisch.

Asortându-ne magazinul nostru cu mărfuri ieftine suntem în plăcuta poziție a pute vinde, pe lângă prețuri fixe, toate mărfurile din deposit cu prețuri foarte moderate.

Invitând pe P. T. public a se convinge personal despre aceasta, îl asigurăm de serviciu prompt și cinstit și semnăm

Cu deosebită stimă

Kremer & Kleisch.

394 6-10

Din editura „Tipografierei“, societate pe acțiuni în Sibiu. Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici. 19 exemplare 60 bani.
2. Fata Stărușului de Matilda Ungler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipernu Pătru. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 10 bani.
5. Fecăle și Tăndăle. Anecdote de Silvestru Moldoveanu. Preț 1 cor. exemplar 5 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu. Colecție de copii. Un exemplar 20 bani.
7. Tein legământ. Povești de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 10 bani.
8. Colăciștii. Obiceiurile parandilor români în munții de Bănăduș. Viciu. Un exemplar 10 bani.
9. Fieca a nouă marea. Povești de Silvestru Moldoveanu. Un exemplar 20 bani.
10. Poveștea lui Ighet. Povești de Silvestru Moldoveanu. Un exemplar 6 bani.
11. Ștăutul Nicolae. De Matilda Ungler-Poni. Un exemplar 10 bani.
12. Îndrăgăleșul. Povești de Silvestru Moldoveanu. Un exemplar 10 bani.
13. Răstărea de masă. Legendă populară din ghera Năstăduș. De George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
14. Buzăia de Boteza Năstăduș, tradusă din limba română de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 50 bani.
15. Vlad și Catrina. Povești de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Glăsur, întrebări și răspunsuri, întrebări de bătrâni, adunate de Gr. Sima al lui I. T. Mera. Un exemplar 10 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
18. Căldăreșca cu trei pisicute. Povești frumoase de Silvestru Moldoveanu, după A. Gheorghe. Un exemplar 10 bani.
19. Compoștea. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 10 bani.
20. Un petitor îndrăgăleș. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntur-Teacă. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 10 bani.
22. Scăpătoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăciunului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigălele. Din poveștile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 10 bani.
27. Vozăni. Din poveștile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Fecăle în satul lui. Povești de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Săgetatul. Comedie de Matilda. Un exemplar 20 bani.
30. Lumina proștilor. Povești de Silvestru Moldoveanu. Un exemplar 10 bani.
31. Născin-împărat. Povești din povestea „Mărgărită“. Un exemplar 24 bani.
32. Din împărăteasă și peana ei aleasă. Povești din povestea „Mărgărită“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Povești în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Epica de aur. Culegere de doctorele Ioan F. Lăzar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Ropot. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 10 bani.
36. Baba Indului. Povești în versuri de Ioan Slavici. Un exemplar 10 bani.
37. Prințesa farmecată. Povești în versuri de F. Dulit. Un exemplar 20 bani.
38. Pina Mărgărită. Povești în versuri de Ioan Slavici. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Povești de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ștefănescu. Un exemplar 24 bani.
41. Pocașul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei fidei. Povești de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Pădă. De George Coșbuc. Un exemplar 60 bani.
44. Răsunul pădurii. Povești de Nicolas Trămbițanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Fărcă. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turhanov. Traducere din limba rusă de Euseb Hedeș. Un exemplar 60 bani.
47. O căsătorie. De Ioan Slavici. Un exemplar 10 bani.
48. Pocașul popular. Cântec de bătrânețe. Din culegerile lui I. Pop Retegan. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatal corespunzător.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

este în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată a avea această foale

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-a dreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.